

хиляди лева, но като е далъ отъ тѣхъ десетъ хиляди лева, въ касата му сж останали сто хиляди минусъ десетъ хиляди лева. Онзи пѣкъ, който е ималъ една малка сума, прибавя къмъ нея десетъ хиляди лева, и сумата му се увеличава. Обаче, следъ време дохожда падежа на полицата, и той трѣбва да плаща. Като изплати дълга си, останалитѣ му пари сж минусъ десетъ хиляди лева. Въ този случай, въ касата на банкера сумата се увеличава съ плюсъ десетъ хиляди лева.

Когато става въпросъ за парични взимания — давания, хората се натъкватъ на редъ престѣпления. Въ какво се заключаватъ тия престѣпления? Който дава пари на заемъ, той създава условия за престѣпления. Защо? — Защото онзи, който е взелъ паритѣ и не може да ги върне на време, се принуждава да лъже. Който връща паритѣ на време, минава за честенъ човѣкъ. Онзи пѣкъ, който дава пари на заемъ, той минава за благодетель. — Това сж външни положения; отъ тѣхъ не може да се сжди за характера на човѣка. Представете си, че вие имате десетъ хиляди лева въ касата си и разчитате на тѣхъ. Върху тия десетъ хиляди лева вие градите своето щастие. Дохожда една вечеръ единъ вашъ познатъ и задига паритѣ ви. Като разберете, че този човѣкъ ви е обралъ, вие казвате по неговъ адресъ редъ лоши думи. Следъ нѣколко деня сжщиятъ човѣкъ се дегизира и влиза въ дома ви, започва да се разговаря съ